

Na osnovu člana 315. tačka 3. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Predsedništvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije izdaje

Ukaz o proglašenju Zakona o ratifikaciji konvencije Međunarodne organizacije rada br. 135. o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 135. o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću, koji je usvojila Skupština SFRJ, na sednici Veća republika i pokrajina od 15. decembra 1982. godine i na sednici Saveznog veća od 30. decembra 1982. godine.

P br. 229

30. decembra 1982. godine

Beograd

Predsednik
Predsedništva SFRJ,
Petar Stambolić, s.r.

Predsednik
Skupštine SFRJ,
Raif Dizdarević, s.r.

Zakon o ratifikaciji Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 135 o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SFRJ", br.
14/82 od 31. 12. 1982. godine.*

Član 1.

Ratificuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 135 o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću koja je usvojena 23. juna 1971. godine na 56. zasedanju Generalne konferencije Međunarodne organizacije rada.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku, glasi

KONVENCIJA O ZAŠТИTI I OLAKŠICAMA KOJE SE PRUŽAJU PREDSTAVNICIMA RADNIKA U PREDUZEĆU

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je sazvao Administrativni savet Međunarodnog biroa rada, održala je 56. zasedanje u Ženevi 2. juna 1971. godine.

Imajući u vidu odredbe Konvencije o pravu na organizovanje i kolektivno pregovaranje, 1949, kojima se predviđa zaštita radnika od akata antisindikalne diskriminacije u pogledu zapošljavanja,

Smatrajući da je poželjno da se ove odredbe dopune u odnosu na predstavnike radnika,

Pošto je odlučila da u okviru tačke 5. dnevног reda zasedanja usvoji neke predloge u vezi sa zaštitom i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću, i

Pošto se saglasila da ovi predlozi budu izloženi u formi međunarodne konvencije, usvojila je na dan 23. juna 1971. godine sledeću konvenciju, pod nazivom Konvencija o predstavnicima radnika, 1971.

Član 1.

Predstavnici radnika u preduzeću uživaju efikasnu zaštitu od svakog postupka koji je štetan po njih, uključujući i otpuštanje, zbog njihovog statusa ili aktivnosti kao predstavnika radnika ili članstva sindikata ili učešća u sindikalnim aktivnostima, ako postupaju u skladu sa važećim zakonima ili kolektivnim sporazumima ili drugim zajednički dogovorenim aranžmanima.

Član 2.

1. Predstvincima radnika u preduzeću daju se odgovarajuće olakšice kako bi im se omogućilo da brzo i efikasno obavljaju svoje funkcije.

2. S tim u vezi, treba voditi računa o karakteristikama sistema odnosa u industriji zemlje i o potrebama, veličini i mogućnostima zainteresovanog preduzeća.

3. Pružanje tih olakšica neće umanjiti efikasno poslovanje odgovarajućeg preduzeća.

Član 3.

Za svrhe ove konvencije, izrazom "predstvinci radnika" označavaju se lica koja su nacionalnim zakonima ili u praksi priznata kao takva, bez obzira na to da li su:

a) sindikalni predstavnici, odnosno predstavnici koje je imenovao ili izabrao sindikat ili članovi tih sindikata, ili

b) izabrani predstavnici, odnosno predstavnici koje su slobodno izabrali radnici preduzeća u skladu s odredbama nacionalnih zakona ili propisa ili kolektivnih sporazuma, čije funkcije ne obuhvataju aktivnosti koje su priznate kao isključivi prerogativ sindikata u odgovarajućoj zemlji.

Član 4.

Nacionalnim zakonima ili propisima, kolektivnim sporazumima, arbitražnim odlukama ili sudskim presudama može se odrediti tip predstavnika radnika koji će imati pravo na zaštitu i olakšice predviđene ovom konvencijom.

Član 5.

Kad u istom preduzeću postoje i sindikalni predstavnici i izabrani predstavnici, preduzeće se, po potrebi, odgovarajuće mere da se postojanje izabranih predstavnika ne koristi za ugrožavanje položaja zainteresovanih sindikata ili njihovih predstavnika i da se podstakne saradnja između izabranih predstavnika i zainteresovanih sindikata i njihovih predstavnika o svim odgovarajućim pitanjima.

Član 6.

Primena odredaba ove konvencije može se obezbediti nacionalnim zakonima ili propisima ili kolektivnim sporazumima ili na bilo koji drugi način, u skladu sa nacionalnom praksom.

Član 7.

Obaveštenja o formalnoj ratifikaciji ove konvencije dostavljaju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, radi registracije.

Član 8.

1. Ova konvencija obavezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije je ratifikacije registrovao generalni direktor.
2. Konvencija stupa na snagu 12 meseci od dana kada je generalni direktor registrovao ratifikacije dve članice.
3. Posle toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku članicu 12 meseci od dana registrovanja njene ratifikacije.

Član 9.

1. Članica koja je ratifikovala ovu konvenciju može da je otkaže posle isteka 10 godina od dana kad je konvencija prvi put stupila na snagu aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog biroa radi registracije. To otkaživanje stupa na snagu po isteku jedne godine od dana njegove registracije.
2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja, u roku od godinu dana od isteka desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom stavu ne iskoristi pravo otkaživanja predviđeno u ovom članu, biće obavezna za sledeći period od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 10.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštava sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkaživanja koje su mu članice Organizacije dostavile.
2. Prilikom obaveštavanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije koja mu je dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja Konvencije na snagu.

Član 11.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada, shodno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija, dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, radi registracije, potpune podatke o svim ratifikacijama i otkaživanjima koje je on registrovao saglasno odredbama prethodnih članova.

Član 12.

Kad to bude smatrano potrebnim, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada podneće Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i ispitaće da li je poželjno da se u dnevni red konferencije uvrsti pitanje njegove celovite ili delimične revizije.

Član 13.

1. Ako konferencija usvoji novu konvenciju kojom se revidira ova konvencija u celini ili delimično, onda, ako novom konvencijom drugčije nije predviđeno:
 - a) ratifikovanje od strane jedne članice nove konvencije kojom se vrši revizija povlači ipso jure neposredno otkaživanje ove konvencije, uprkos gore navedenim odredbama člana 9. ako i kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupa na snagu,
 - b) od dana stupanja na snagu nove konvencije kojom se vrši revizija, ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju od strane članica.
2. Ova konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju, kojom se vrši revizija.

Član 14.

Verzije teksta ove konvencije na engleskom i francuskom jeziku jednak su punovažne.

Gore navedeni tekst je autentičan tekst Konvencije koju je propisno usvojila Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada na 56. zasedanju, održanom i zaključenom 23. juna 1971. godine u Ženevi.

U potvrdu čega su 30. juna 1971. godine potpisali

Predsednik Konferencije,
Pierre Waline, s.r.

Generalni direktor
Međunarodnog biroa rada,
Wilfred Jenks, s.r.

Tekst Konvencije koji je ovde izložen predstavlja verodostojnu kopiju teksta koju su svojim potpisima autorizovali predsednik Međunarodne konferencije rada i generalni direktor Međunarodnog biroa rada.

Potvrđuje se da je kopija verodostojna i potpuna,

Za generalnog direktora
Međunarodnog biroa rada

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".